

Robert Mercier

Roben yksinäiset vuorovedet

r
u
n
o
e
l
m
a

The Solitary Tides of Rob

BoD

ROBEN YKSINÄISET VUOROVEDET

Robert Mercier

Roben yksinäiset vuorovedet

(The Solitary Tides of Rob)

runoelma

(a poetic odyssey)

Kiitokset: Vivi Älli, M. V. K.

Kansi ja taitto: Robert Mercier

Kannen kuvat: DALL-E3

© 2024 Robert Mercier

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7096-2

www.bod.fi/kirjakauppa

Sisällys

ROBEN YKSINÄISET VUOROVEDET.....	7
1. Alkuperä ja havainnot.....	7
5. Mietiskelyä latvuston alla.....	9
9. Heräämiset ja oivallukset.....	11
13. Matkat sydämen ja mielen halki.....	13
17. Elämän paradoksit.....	15
21. Etsijän polku.....	17
25. Tarinat avautuvat.....	19
29. Kokemusten kuvakudos.....	21
33. Kehittyminen aikakausien läpi.....	23
37. Valon ja varjon vuorovaikutus.....	25
41. Yhteyksien alkemia.....	27
45. Yksinäisen vuoroveden perintö.....	29
Jälkisanat.....	31
Lähteet.....	33
RUNON TULKINTA: AVAIMIA YMMÄRRYKSEEN.....	35
1. Alkuperä ja havainnot.....	37
5. Mietiskelyä latvuston alla.....	45
9. Heräämiset ja oivallukset.....	53
13. Matkat sydämen ja mielen halki.....	61
17. Elämän paradoksit.....	69
21. Etsijän polku.....	77
25. Tarinat avautuvat.....	85
29. Kokemusten kuvakudos.....	93
33. Kehittyminen aikakausien läpi.....	101
37. Valon ja varjon vuorovaikutus.....	109
41. Yhteyksien alkemia.....	117
45. Yksinäisen vuoroveden perintö.....	125

THE SOLITARY TIDES OF ROB

1. Origins and Observations

Once upon the riverside, in the tender bloom of youth,
Lived a boy named Rob – an apple boy, silent and uncouth.
In the embrace of an apple tree, Rob found his silent mirth,
A kingdom vast, with branches cast, upon the bustling earth.

The ridge of roof beneath the sky, his evening throne so high,
He gazed at stars, past metal bars, and let out but a sigh.
Weeks danced by, each river bank visit a cherished rite,
Apple boy, in water's joy, in search of golden nymphs took flight.

Knee-deep in the river's clutch, crayfish his hidden prize,
Where time slows around counter current's inverse spirals to the wise.
Haunted by the crawdads' song, a siren's yearn beguiled,
In whirlpool's spell, he weaved so well, a meditation styled.

Rob, the boy – perhaps in mind's unique isolato spin,
Glimpsed the world through lenses of a shade, from deep within.
By night, a peeping veil he wore, and shame his garment wove,
Yet dreams of silver screen romances stirred his latent love.

ROBEN YKSINÄISET VUOROVEDET

1. Alkuperä ja havainnot

Kerran joen rannalla, nuoruuden hennossa kukoistuksessa,
Asui poika nimeltä Robe – omenapoika, hiljainen röyhkeä.
Omenapuun syleilystä Robe löysi hiljaisen ilonsa,
Valtakunnan, jonka oksat oli heitetty kiireisen maan ylle.

Kattoharjanteen taivaan alla, hänen iltaistuimensa niin korkealla,
Katsoi hän tähtiä, ohi metalliristikoiden, huokaisten vain.
Viikot tanssivat ohitse, jokainen jokirantakäynti oli rakas rituaali,
Omenapoika, veden riemusta, kultaisia nymfejä etsien lähti lentoon.

Polvea myöten joen uomassa, rapuja kätkettyinä palkintoina,
Kun aika hidastuu akanvirran käänteisessä kierteessä viisaille.
Ravun laulu hamuilee, seireenin kaipuu viettelee,
Pyörteen lumoissa, zen -tyylillä kutoen, loitsunsa hän loi.

Robe, poika – ehkä mielestään erikoisen eristyneisyyden pyörteessä,
Katsoi maailmaa varjoisten linssien takaa, syvältä sisältä.
Yöllä hän kurkistavan hunnun kantoi, ja häpeävaatteensa kutoi,
Silti hopeanäytön romanssit herättivät hänessä piilevän rakkauden.

5. Contemplations Underneath the Canopy

Deck of stars he cherished close to heart, film's faces in a stack,
Sportsmen left his interest sparse, had no allure to track.
In celluloid's embrace, *Anomalisa*'s plight he knew,
In printed word and silent birds, there Rob's convictions grew.

He muttered oft, as *Joker* quipped, a masquerade so hollow,
"Life's travesty, now jest to me," in satire's loom to wallow.
At love's call – a grand mirage – a distant opera's tune,
Saariaho's *Love from Afar*, an unreachable cocoon.

Synesthesia disregarded pop, its hues and beats not heard,
For only Bach and Mozart's talk had moved him, undeterred.
Babes and babies, words adrift, their meanings lost in air,
Averse to hugs – those alien shrouds – unless love's guise they wear.

His name, a spectral echo, in ambivalent repose,
Birthed in darkness, life's first clasp, a cord's strangling throes.
A mother, still as stone, for motion's dance she ever spurned,
And *Underneath the Apple Tree* a myth that never turned.

5. Mietiskelyä latvuston alla

Hänen sydämellään vaalimansa tähtien kortit, elokuvakasvot pinossa,
Urheilijat jättivät hänen kiinnostuksensa vähiin, houkutusta ei ollut seurata.
Selluloidin syleilyssä, *Anomalisan* ahdingon hän tunsi,
Painetussa sanassa ja hiljaisissa linnuissa Roben vakaumus kasvoi.

Hän mutisi usein, kuten *Jokeri* vitsaillessaan, niin onttona naamiona,
"Tragedian irvikuva, nyt pilaile minulle", satiirissa velloa.
Rakkauden kutsu – suuri kangastus – kaukaisen oopperan sävel,
Saariahon *Kaukainen rakkaus*, tavoittamaton cocoon.

Synestesia jätti popin huomiotta, sen sävyt ja lyönnit kuulematta,
Sillä vain Bachin ja Mozartin äänet olivat häntä liikuttaneet, horjumatta.
"Babes" ja "baby", sanahelinä, ajelehtivat, niiden merkitykset katosivat,
Halauksia vastusti – noita vieraita käärinliinoja – paitsi rakkauden viitan.

Hänen nimensä, aavemainen kaiku, horroksessa jo,
Synnitetty pimeydestä, elämän ensiotteesta, narun kuristusotteesta.
Äiti, jähmeänä kuin kivi, tanssiva liikkeen, hän aina torjui,
Ja *Underneath the Apple Tree* laulu, joka ei koskaan kääntynyt.

9. Awakenings and Realizations

School's harsh rites in winter's bite, on ice-slide's cruel shove,
A steel kiss upon the cheek, to blacken 'neath the trove.
From train's leap, a yearning miss, again the mark of bruise,
Distrust in feet, a life replete with rhythm he'd refuse.

Cast aside by sports' charades, if every soul their sphere,
No contests fierce, no spite to pierce, just serenity here.
To engineering's halls he strode, but human hearts unlearned,
Accounting's chains, those sterile plains, for which his spirit yearned.

A dropout's path, but wisdom sought across the sea's vast crest,
To study men and not the pen, a soul's unending quest.
In Europe wide, the apple boy, pursued the tale untold,
With sentient hope, beyond man's scope, before AI's stronghold.

Now apple boy, with cautious steps, traverses life's grand stage,
A journey vast, from first to last, from innocence to sage.
In currents deep and skies so broad, his heart remains apace,
The Solitary Tides of Rob, in life's unending chase.

Lähde matkalle ajan sydämeen ja mielen salaisiin huoneisiin, runoelman "Roben yksinäiset vuorovedet" sivuilla. Tämä kiehtova teos kuljettaa lukijan syvälle omien ajatustensa viidakkoon sinne, missä piilee inhimillisen kokemuksen rikkaus ja runouden mahti.

Runoelma avaa ikkunan Roben sieluun - omenapojan, joka kasvoi tarkkailemaan maailmaansa puun oksien läpi. Hänen tulkintansa elämästä punoutuvat yhteen hiljaisuuden ja kohinan, yksinäisyyden ja yhteyden, arjen ja ihmeen hetkien kanssa. Runon säkeiden kautta Robe tutkii lämpöä ja kylmyyttä ihmiskontaktien keskellä. Samalla hän kantaa mukanaan historian kaikua ja nykyhetken sykettä.

"Roben yksinäiset vuorovedet" on tarina kasvusta, itsetutkiskelusta ja sen oivalluksesta, että elämä on laajimmillaan silloin kun annamme tunteiden, muistojen ja kokemusten virrata vapaasti. Tämä runoelma ei ole vain lukunautinto, vaan kutsu kokea osa itsestämme Roben matkan kautta. Matkan, jonka jokainen meistä tekee oman mielensä maisemissa.

Tämä epookki, joka heijastaa runollisella kauneudellaan ja syvällisyydellään Roben sisäistä maailmaa, on oodi elämän monimuotoisuudelle ja sydämen yksinäisille vuorovesille, jotka ohjaavat meitä kohti tuntematonta.

Tämä kaksiosainen kirja sisältää englanninkielisen runon ja suomenkielisen käännöksen. Toinen osa sisältää syvällisen tulkinnan jokaisesta säkeistöstä.

